

विजयको झण्डा फहराउनको लागि रियलाइजेशन (अनुभूति गराउने) कोर्स शुरू गर

आज बापदादा आफ्ना रूहानी सेनालाई देखिरहनुभएको थियो । सेनामा सबै प्रकारका नम्बरवार स्थिति अनुसार महारथी, घोडे-सवार र पैदल सेना देख्नु भयो । महारथीहरूको मस्तकमा अर्थात् स्मृतिमा सदा विजयको झण्डा फहराइरहेको थियो । घोडेसवार अर्थात् सेकेण्ड नम्बर- उनीहरूको मस्तक अर्थात् स्मृतिमा विजयको झण्डा त थियो तर सदा फहराइरहेको थिएन । कहिले खुशीको झलक वा निश्चयको फलकले झण्डा फहराउथे भने कहिले झलक र फलकको वायु कम हुनाको कारण झण्डा फराउनुको बदलामा एकै ठाउँमा उभिने गर्थे । तेस्रो, पैदल सेना धेरै प्रयासबाट निश्चयको धागोले, खुशीको झलकबाट झण्डालाई फहराउने प्रयत्नमा एकदमै लागेका थिए । तर कहीं-कहीं कमजोरीको गाँठो हुनाको कारण अट्किन्थ्यो, फहराउँदैनथ्यो । फेरि पनि एकदम पुरुषार्थमा लागेका थिए । कसै-कसैको पुरुषार्थपछि फहराउँथ्यो पनि तर केही समयपछि, केही मेहनतपछि । त्यसैले त्यो झलक र फलक हुँदैनथ्यो । बापदादाले बच्चाहरूको मेहनत देखेर टाढाबाट सकाश पनि दिइरहनुभएको थियो अर्थात् इशारा दिइरहनुभएको थियो- यस्तो गर । कुनै-कुनै बच्चाहरू इशारालाई देखेर सफल पनि भइरहेका थिए तर कोही-कोही यति धेरै मेहनतमा व्यस्त थिए जसकारण इशारालाई क्याच गर्ने फुर्सत नै थिएन । यसरी सेनामा तीनै प्रकारका योद्धा देख्नु भयो । जब मेहनत गरेर वा सहजै सबैको झण्डा राम्रोसँग फहराउन थाल्यो अनि झण्डा फहराउनासाथ विजयका पुष्पहरू अर्थात् बाबा र बच्चाहरूको प्रत्यक्षताको पुष्पहरूको वर्षा-समान रौनक भयो । बच्चाहरूले जुन मेहनत गरिरहेका छन् बापदादाले त्यसको सहज साधन सुनाउनु हुन्छ ।

समयमा वा निरन्तर विजयको झण्डा किन फहरिदैन, त्यसको कारण के हो ? तिमीले पनि कार्यक्रममा झण्डा फहराउँदा समयमा किन फहराउँदैन, कारण ? पहिलादेखि रिहर्सल गर्दैनौ । त्यस्तै विजयको झण्डा फहराउनको लागि मुख्य कुरा रियलाइजेशन छैन । अमृतवेलादेखि रियलाइजेशन कोर्स शुरू गर । वर्णन त सबैले गछ्छौ तर वर्णन गर्नु र रियलाइज गर्नु अर्थात् अनुभूति गर्नु त्यसमा अन्तर हुन जान्छ । एक हुन्छ बाबासँग सर्व सम्बन्ध छ भनी सुन्नु र सुनाउनु । हरेक सम्बन्धको अनुभूति वा प्राप्तिमा मगन रह्यौ भने पुरानो दुनियाँको वातावरणबाट सहजै उपराम रहन सक्छौ । हरेक कार्यको समयमा भिन्न-भिन्न सम्बन्धको अनुभव गर्न सक्छौ । अनि तिनै सम्बन्धको सहयोगबाट निरन्तर योगको अनुभव गर्न सक्छौ । हरेक समयमा बाबाको भिन्न-भिन्न सम्बन्धको सहयोग लिनु अर्थात् अनुभव गर्नु नै योग हो । यस्तो सहज योगी वा निरन्तर योगी किन बन्दैनौ ? बाबा जस्तोसुकै समयमा पनि सम्बन्ध निर्वाह गर्नको लागि बाँधिनुभएको छ । जब बाबाले साथ दिइरहनुभएको छ भने लिनेहरूले किन नलिने । सहयोग लिँदा कसरी योग हुन्छ, यो अनुभव गर । माताको सम्बन्ध कस्तो हुन्छ, पिताको सम्बन्ध कस्तो हुन्छ, सखा र बन्धुको सम्बन्ध कस्तो हुन्छ, सदा साजनसँगको अनुभव कस्तो हुन्छ... यो अलग-अलग सम्बन्धको रहस्य अनुभवमा आएको छ ? यदि एउटा पनि सम्बन्धको अनुभूतिबाट बञ्चित रह्यौ भने सारा कल्प नै बञ्चित रहन्छौ किनकि कल्पमा अहिले मात्र सर्व अनुभवहरूको खानी प्राप्त हुन्छ । अहिले नभए कहिल्यै हुँदैन । त्यसैले आफूले आफैँलाई चेक गर- कुनचाहिँ सम्बन्धको अनुभूति अहिलेसम्म गर्न सकेको छैन ! यसैगरी ज्ञानको विषयमा जुन प्वाइन्टहरू वर्णन गछ्छौ ती हरेक प्वाइन्टको अनुभव गरेका छौ ? जसरी वर्णन गछ्छौ हामी स्वदर्शन चक्रधारी हौं, स्वको दर्शनको अनुभव, कुन आधारमा भन्छौ ? दर्शन अर्थात् जान्नु । जान्नेवाला त्यो बुझेको अथोरिटीमा रहन्छन् । जसरी आजकलका शास्त्रवादी केवल शास्त्र पढ्छन्, घोक्छन् फेरि पनि स्वयंलाई शास्त्रहरूको अथोरिटी

२०७२ जेष्ठ १० आइतबार २४-०५-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०५.१२.७९ मधुवन

सम्झन्छन् । तिमीहरू सबैले घोक्दैनु तर त्यसमा रमण गर्छौ । रमण गर्ने अर्थात् मननद्वारा स्वरूपमा ल्याउने, यसरी सदा ज्ञानको अथोरिटी अर्थात् सदा ज्ञानको हर प्वाइन्टको नशामा रहनेवाला हुन्छन् । यस्तो हर ज्ञानको प्वाइन्टको अथोरिटी अर्थात् अनुभवको नशामा रहन्छौ ? यसैगरी जुन धारणाको विषयमा भिन्न-भिन्न गुणहरूको वर्णन गर्छौ ती हर गुणको अनुभवको अथोरिटी हौ ? वक्ता हौ, श्रोता हौ वा अथोरिटी (अधिकारी) हौ ? यसैमा नम्बर हुन्छ ।

महारथी अर्थात् हर शब्दको अनुभवको अथोरिटी । घोडेसवार अर्थात् सुन्ने-सुनाउने धेरै, अनुभवको अथोरिटीमा कम । त्यसैले सहज साधन के भयो ? रियलाइजेशनको कमी अर्थात् अनुभवीमूर्त बन्नमा कमी । भक्ति र ज्ञानको विशेष अन्तर नै यही हो । उनीहरूले वर्णन गर्छन्, यहाँ अनुभव हुन्छ । निरन्तर योगी बन्ने आधार— सदा सर्व सम्बन्धहरूको सहयोग लेऊ । अनुभवी बन । बुझ्यौ ? अनुभवको खानीलाई राम्रोसँग प्राप्त गर । अलिकति मात्र होइन, सर्व प्राप्ति गर । दुई-तीन सम्बन्धको, दुई-तीन प्वाइन्टको अनुभव होइन, सर्व अनुभवीमूर्त । मास्टर सर्वशक्तिमान् बन्यौ भने सदा विजयको झण्डा फहराइरहनेछ ।

बाबाको सबैसँग स्नेह छ । महाराष्ट्रकासँग पनि स्नेह छ । महाराष्ट्र, सबैले अनुभवीमूर्त बन्नु पर्छ । महाराष्ट्रको विशेषता सबै विजयी हौ । क्षत्रिय होइनौ जुन सदा मेहनतमा नै लागिरहने, सदा विजयी । अब क्षेत्रियपनको समय समाप्त भयो । यदि अहिलेसम्म पनि क्षत्रिय रह्यौ भने चन्द्रवंशी बन्छौ । अब समय हो ब्राह्मण अर्थात् विजयी बन्ने । लामो समयको विजयको संस्कार हुनुपर्छ । अब त समय नै कम छ । त्यसैले अहिलेदेखि विजयीपनको संस्कार भरेनौ भने चन्द्रवंशी बन्छौ, त्यसैले आफ्नो भाग्यको रेखालाई अहिले पनि परिवर्तन गर्न सक्छौ । अच्छा !

यस्ता सदा विजयी, सर्व सम्बन्धका अनुभवहरूको अथोरिटी, ज्ञानको हर प्वाइन्टको अथोरिटी, हर गुणको अनुभवको अथोरिटी, सेवाको विषयमा अलराउण्डर र एवररेडी— यस विशेषताको अथोरिटी, यस्ता बाबा समान श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद, प्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

महाराष्ट्र जोनको पार्टीहरूसँग— अव्यक्त भेटघाट

१. निश्चय बुद्धिको मनको खुशीको आवाज – जे पाउनु थियो त्यो पाइसकेँ :-

सदा सर्व खजानाहरूले सम्पन्न अर्थात् आफूलाई मालामाल सम्झन्छौ ? जसरी बाबा सदा सम्पन्न हुनुहुन्छ, त्यस्तै बाबा समान खजानाहरूले सम्पन्न छौ ? कुनै खजानाको कमी छैन । यस्तो मनबाट खुशीको आवाज निस्कन्छ— जे पाउनु थियो त्यो पाइसकेँ ? मुखको आवाज निरन्तर हुन सक्दैन, तर मनको आवाज निरन्तर अविनाशी छ । त्यसैले यो मनको आवाज निस्कन्छ— पाइसकेँ ? भित्रबाट आउँछ वा अब सम्झन्छौ पाउछौ, पाइरहेकै त छौ ! अटल निश्चयबुद्धि बनेका छौ ? बच्चा बन्नु अर्थात् अधिकारी बन्नु । कहिल्यै पनि आफूमा संशय नहोस् । सम्पूर्ण बन्छु वा बन्दिनँ ? सूर्यवंशी बन्छु वा चन्द्रवंशी ? सदा निश्चयबुद्धि ! जसरी बाबामा निश्चय छ त्यस्तै स्वयंमा पनि निश्चय । स्वयंमा यदि कमजोरीको संकल्प उत्पन्न हुन्छ भने कमजोरीको संस्कार बन्छ । जसरी कोही एक पटक पनि शरीरबाट कमजोर भयो, थोरै समयमा तन्दुरुस्त बन्न सकेन भने कमजोरीका किटाणुहरू पक्का हुन जान्छन् । यस्तै व्यर्थ संकल्प रूपी कमजोरीका किटाणुहरू आफूभित्र प्रवेश हुन दिनु हुँदैन । नत्र भने त्यसलाई समाप्त गर्न मुश्किल हुन्छ ।

२०७२ जेष्ठ १० आइतबार २४-०५-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०५.१२.७९ मधुवन

जे पनि ड्रामाको दृश्य देख्छौ, चाहे त्यो हलचलको दृश्य होस् वा अचलको, दुवैमा निश्चय । हलचलको दृश्यमा पनि कल्याणको अनुभव होस् । यस्तो निश्चयबुद्धि । वातावरण हल्लाउने किसिमको होस्, समस्या विकराल होस्, सदा निश्चयबुद्धि— यसलाई भनिन्छ विजयी । त्यसैले निश्चयको आधारमा विकराल समस्या पनि शीतल हुन पुग्छ ।

भिन्न-भिन्न भाषावाला भए पनि एक मत, एक बाबा, एउटै निश्चय र एउटै मंजिल । केवल सेवार्थ भिन्न-भिन्न स्थानहरूमा रहेका छौ । यदि सबै एउटै स्थानमा बस्यौ भने चारैतर्फको सेवा कसरी हुन सक्छ ? जब सेवा समाप्त हुन्छ तब सबै मधुवनमा आउँनेछौ । त्यस मध्ये पनि को आउँछ ? जो नष्टोमोहा हुन्छन् । जसको बुद्धिको लाइन स्पष्ट हुन्छ । त्यस समयमा टेलिफोन वा टेलिग्रामबाट बोलावट हुँदैन, बुद्धिको लाइन स्पष्ट भएमा बोलावट पुग्छ । यस्तो अवस्था हुन्छ जो जुन ट्रेनबाट तिमीलाई पुग्नु पर्ने हुन्छ त्यही चल्छ, त्यसपछि चल्दैन । यदि लाइन स्पष्ट छ भने साधन पनि मिल्छ । नत्र कहाँ-न-कहाँ अड्किन्छौ त्यसैले लामो समयको निरन्तर योग आवश्यक छ । योग नै कवच हो, कवचवाला सदा सुरक्षित रहन्छन् । सुरक्षाको ड्रेस नै हो— यादको कवच ।

माताहरू तीव्र पुरुषार्थी छौ हैन ? अब घरमा बस्ने होइन, अब ग्रुप बनाएर चारैतर्फ सेवाको लागि जाने गर । सेन्टर खोल । अर्को वर्ष हेर्छु कति सेन्टर खोल्छौ । समस्याहरू आउनु भन्दा पहिले नै सबैलाई सन्देश देऊ । अनि सबैले तिम्रो धेरै गुणगान गर्नेछन् । अब सेवाकेन्द्र खोल्दै जाऊ । सन्देश दिनको लागि कुनै साधन अपनाऊ ।

२) ड्रामाको ज्ञानबाट ‘के’ र ‘किन’ को प्रश्नलाई समाप्त गर्नेहरू नै प्रकृतिजित र मायाजित बन्छन्

सबै प्रकृतिजित वा मायाजित बनेका छौ ? यी ५ तत्त्वले पनि आफूतर्फ आकर्षित नगरोस् र ५ विकारले पनि आक्रमण नगरोस् । यसरी मायाजित अनि प्रकृतिजित दुवै परीक्षामा पास भएका छौ ! यदि कुनै प्रकृतिद्वारा परीक्षा आयो भने पास हुने शक्ति धारण भएको छ ? हलचलमा त आउँदैनौ ? अलिकति पनि हलचलमा आउनु अर्थात् फेल । यो के, यस्तो किन, यी प्रश्न उठ्यो भने पनि कस्तो परिणाम होला । यदि अलिकति पनि कुनै प्रकृतिको समस्याले आक्रमण गर्‍यो भने फेल हुन्छौ । जेसुकै भए पनि भित्रबाट सधैं यो आवाज निस्कियोस्— वाह मीठो ड्रामा ! यति ड्रामाको ज्ञान पक्का गरेका छौ ! वा जब राम्रो कुरा भएमा ड्रामा हुन्छ, हलचलको कुरा भयो भने हाय-हाय । ‘हाय के भयो’ यस्तो संकल्पमा पनि नआओस्, यस्तो पक्का छौ ? किनकि भविष्यमा यस्ता समस्याहरू प्रकृतिद्वारा पनि आउनेछन्, प्राकृतिक विपद्हरू त दिन-प्रतिदिन बढ्नेछन् । त्यसैले यस्तो स्थिति होस् जुन संकल्पमा कुनै पनि हलचल नहोस् । यस्तो अचल र अडोल बनेका छौ ? यदि धेरै समयको मायाजित वा प्रकृतिजित हुने अभ्यास छैन भने परिणाम के हुन्छ ? एक सेकेण्डको परीक्षा आउनु छ । त्यस समयमा यदि तयारी गर्नमा लाग्यौ भने रिजल्ट निस्किसक्छ । एक सेकेण्डमा पास हुन सकियोस्, यसको अभ्यास हुनुपर्छ । यदि योग लगाऊँ, यादमा बसुँ यसरी सोच्यौ भने पनि सेकेण्ड त बितिहाल्छ । युद्धमा नै शरीर छोड्छौ । पुरुषार्थी जीवनमा युद्ध गर्दा-गर्दै शरीर छुटेमा परिणाम के हुन्छ ? चन्द्रवंशी बन्छौ । त्यसैले हरेकले सदा १०८ को मालामा आउने लक्ष्य राख । लक्ष्य श्रेष्ठ भएमा लक्षण स्वतः नै आउँछ । १६ हजारको लक्ष्य कहिल्यै नराख । पहिलो नम्बरमा आउने पुरुषार्थ र लक्ष्य राख ।

शक्तिहरू सदा शस्त्रधारी शृङ्गारमूर्त र संहार गर्नेवाला— दुवै स्वरूपमा स्थित रहन्छौ ? कहिलेकाहीँ रुनेवाला त होइनौ नि ? सदा हर्षित । मनबाट पनि रुनेवाला होइन । अलिकति पनि मायासँग हार

२०७२ जेष्ठ १० आइतबार २४-०५-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०५.१२.७९ मधुवन

भएमा मनबाट रुन आउँछ । माताहरू त सदा खुशीमा नाच्नुपर्छ किनकि निराशाबाट आशावादी बन्यौ, बाबाले शिरको ताज बनाइदिनुभयो त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ । पाण्डवहरू पनि माताहरूलाई देखेर खुशी हुन्छन् किनकि शक्तिहरू नै हुन् पाण्डवहरूको लागि कवच । कवच बलियो छ भने आक्रमण हुँदैन त्यसैले माताहरूलाई अगाडि राख्दा पाण्डवहरूलाई खुशी हुनुपर्छ । यदि स्वयं अगाडि रह्यौ भने डण्डा खानुपर्नेछ । शक्तिहरूलाई अगाडि राखेमा पाण्डवहरूको महिमा हुन्छ । अगाडि राख्नु पनि अगाडि हुनु नै हो ।

३) आफ्ना विशेषतालाई जान्नेहरू नै विशेष आत्मा बन्छन्:-

जसरी बच्चाहरू बाबाको स्नेहमा सदा मगन रहन्छन्, त्यस्तै बाबा पनि बच्चाहरूको सेवामा सदा मगन रहनुहुन्छ । बच्चाहरूको बाबा बाहेक कोही छैन र बाबाको बच्चाहरू बाहेक कोही छैन । जसरी तिमी बाबाको गुण गाउँछौ त्यस्तै बाबा पनि हरेक बच्चाको गुण गाउनुहुन्छ । हरेक दिन हर बच्चाको विशेषता र गुणहरूलाई सामुन्ने ल्याउनुहुन्छ किनकि जति पनि बाबाका बच्चा बनेका छन् उनीहरू हुन् नै विशेष आत्माहरू । त्यसैले विशेष आत्माहरूको विशेषता बाबा पनि गाउनुहुन्छ । जसरी जौहरीले हर रत्नको मूल्यलाई जान्दछ, त्यस्तै बाबा पनि हरेक बच्चाको श्रेष्ठतालाई जान्नुहुन्छ । हर रत्न एक-अर्कोभन्दा श्रेष्ठ छ । त्यसैले यस्तो श्रेष्ठ सम्झेर चलिरहेका छौ ? साधारण नहोस् । मालाको अन्तिम दाना पनि साधारण हुँदैन, बाबालाई जान्ने विशेषता त अन्तिमसँग पनि छ । तिमी लास्ट होइन, फस्ट जानेवाला हो । अहिले कुनै पनि नम्बर तोकिएको छैन । सबै सीट खाली छन् । सीटी बजेको छैन । सीटी बज्छ, सीट लिन्छौ । लास्टवाला पनि फास्ट गएर फस्ट बन्न सक्छ । माता-पिताको बाहेक बाँकी सबै सीट खाली छन् । अहिले भाग्य तिम्रो हातमा छ, भाग्य-विधाता बाबाले तत्काल तिम्रो हातमा दिनुभएको छ जे चाहन्छौ त्यो बनाऊ । अहिले यो संगमको समयलाई वरदान मिलेको छ, जे चाह्यो, जस्तो चाह्यो, जति चाह्यो उति बनाउन सक्छौ । त्यसैले यस्तो सुनौलो अवसरलाई अपनाएका छौ ?

सेवाको जतिसुकै विस्तार भए पनि स्वयंको स्थिति सार रूपमा होस् । भर्खरै निर्देशन मिल्यो एक सेकेण्डमा मास्टर बीज बन भने बनिहाल । समय नलागोस् । सेकेण्डको बाजी छ । एक सेकेण्डको बाजीमा सारा कल्पको तत्काल बनाउन सक्छौ । जति चाह्यो त्यति बनाऊ । अच्छा !

वरदान:- फुलस्टपको स्थितिद्वारा प्रकृतिको हलचललाई रोक्नेवाला प्रकृतिपति भव

वर्तमान समय हलचल बढ्ने समय हो । अन्तिम परीक्षामा एकातर्फ प्रकृतिको, अर्कोतर्फ पाँच विकारहरूको विकराल रूप हुन्छ । तमोगुणी आत्माहरूको आक्रमण अनि पुरानो संस्कार... सबैले अन्तिम समयमा आफ्नो मौका लिन्छन् । त्यस्तो समयमा समेट्ने शक्तिद्वारा उत्तिखेरै साकारी, उत्तिखेरै आकारी र उत्तिखेरै निराकारी स्थितिमा स्थित हुने अभ्यास हुनुपर्छ । देखेर पनि नदेख्ने, सुनेर पनि नसुन्ने । जब यस्तो फुलस्टपको स्थिति हुन्छ अनि मात्र प्रकृतिपति बनेर प्रकृतिको हलचललाई रोक्न सक्छौ ।

स्लोगन:- निर्विघ्न राज्य अधिकारी बन्नको लागि निर्विघ्न सेवाधारी बन ।